

Samo Hajduk živi vječno

DUGA, BOGATA I JEDINSTVENA POVIJEST DAROVALA JE HAJDUKU BEZBROJ SPECIFIČNOSTI. JEDNA OD NJIH JE DA JE TO JEDAN OD RIJETKIH KLUBOVA U SVIJETU KOJEMU JE POSVEĆENA OPERETA, 1926. GODINE TIJARDOVIĆEVA KRALJICA LOPTE

Piše **Jurica Gizdić**

Priča o Nogometnom klubu *Hajduk* počinje 13. veljače 1911. godine kada su četvorica splitskih studenata, Vjekoslav Ivanišević, Fabjan Kaliterna, Lucijan Stella i Ivan Šakić, zajedno s Vladimirom Šorom, osnovali Hrvatski nogometni klub *Hajduk*, koji će nedugo zatim izrasti u veliki nogometni klub i ostati na tom mjestu unatoč tomu što mu je svaki rat prekidao i ometao djelatnost. Valjda i zbog toga, klub oduvijek prati slogan njegovih navijača "Hajduk živi vječno".

Duga, bogata i jedinstvena povijest darovala je *Hajduku* bezbroj specifičnosti. Prva je da je prvi zgoditak 1911. godine Šime Raunig postigao koljenom, druga da je 1924. godine cijela momčad, osim vratara, nastupila kao državna reprezentacija, treća da je jedan od rijetkih klubova u svijetu kojemu je posvećena opereta, 1926. godine Tijardovićeve Kraljice lopte, četvrta da je na njegovoj utakmici u jeku II. svjetskog rata 1944. godine u Bariju bilo čak 50.0000 gledatelja, peta da je *Hajduk* 1945. proglašen "Počasnom momčadi slobodne Francuske", šesta da je 1950. godine osvojio državno prvenstvo bez ijednog poraza, sedma da je 1979. za njega izgrađen tada najljepši stadion u Europi, osma da je jedan od rijetkih klubova u Europi koji je monografijom na faktografski način sačuvao svoju klupsku povijest.

Više od 200 igrača ovoga kluba igralo je u državnim reprezentacijama, a 16 Hajdukovih igrača osvojilo je olimpijsku medalju. *Hajduk* je igrao na gotovo 500 stadiona u osamdesetak država na svim kontinentima, primili su ga mnogi veliki svjetski državnici, a cijeli ga život prate njegovi izuzetni navijači. Nikada nije napustio prvotligaško društvo, nije mijenjao ime iako je imao burnu prošlost egzistirajući tijekom tri rata i četiri države: u Austro-Ugar-

skoj, prvoj pa drugoj Jugoslaviji, te napokon u svojoj Hrvatskoj koju je oduvijek želio.

Prema domaćim i europskim rezultatima, NK *Hajduk* je najuspješniji hrvatski klub. Iza njega je 17 osvojenih državnih prvenstava: 1927., 1929., 1940./41., 1946., 1950., 1952., 1954./55., 1970./71., 1973./74., 1974./75., 1978./79., 1992., 1993./94., 1994./95., 2000./01., 2003./04. i 2004./05. Osvojio je i 13 nacionalnih kupova: 1966./67., 1972., 1973., 1974., 1975./76., 1976./77., 1983./84., 1986./87., 1990./91., 1992./93., 1994./95., 1999./2000. i 2002./03. Klub se ponosi i s osvojenih šest hrvatskih super-kupova: 1992., 1993., 1994., 1995., 2004. i 2005.

U europskim natjecanjima, od Kupa prvaka preko Kupa Uefe, *Hajduk* je također imao zapaženih rezultata. Tri je puta u Kupu prvaka došao do četvrtzavršnice: u sezoni 1975./76. eliminirao ga je nizozemski PSV *Eindhoven*, 1979./80. zapadnonjemački *Hamburger SV*, a u sezoni 1994./95. u Ligi prvaka kasniji pobjednik, nizozemski *Ajax*. U Kupu pobjednika kupova u sezoni 1972./73. *Hajduk* je igrao u poluzavršnici, ali je engleski *Leeds United* bio bolji. U sezoni 1977./78. u četvrtzavršnici ga je iz daljnjeg natjecanja izbacila bečka *Austrija* na jedanaesterce. U Kupu Uefe *Hajduk* je jednom igrao u poluzavršnici, 1983./84., a u četvrtzavršnici u sezoni 1985./86.

NK *Hajduk* je naš najpopularniji športski kolektiv, ima navijače u cijeloj zemlji i u hrvatskom iseljeništvu, a oni najvatreniji su okupljeni u navijačkoj skupini *Torcida*, osnovanoj 1950. godine. *Hajduk* je jedan, jedinstven u mnogo čemu pa i u ljubavi svog Splitsa i Dalmacije prema voljenom klubu, jer doista, kako je napisano u predgovoru knjige izdane u povodu ove godišnjice: "Svi smo mi prolazni, samo Hajduk živi vječno".

